
Van de voorzitter

Beste Vrienden,

Na een prachtig zonnig voorjaar was het aan de Ter Specke Bokaal om het atletiekseizoen te openen. Helaas liet de zon het toen net afweten en was het ijsig koud en nat. Maar dat mocht de atleten van het Jeugdfonds er niet van weerhouden om toch aanwezig te zijn en deel te nemen. Heel beloftevol was natuurlijk de 18,25 m waarmee Denzel Comenentia de limiet behaalde op het nummer kogelstoten voor de WJK, die eind juli in Eugene (USA) gehouden zullen worden. We wensen hem en de andere atleten die de limiet nog zullen halen, alvast veel succes. Schuilend tegen de regen kwamen er in de tent voor genodigden hele inspirerende gesprekken tot stand, onder andere met jonge atleten, die enthousiast vertelden hoe zij hun atletiekcarrière de komende jaren voor zich zien, maar ook met 'oud-atleten', die enthousiast meedachten in hetgeen uw bestuur bezig houdt.

Zo denkt het bestuur druk na over hoe we voor met name het Jeugdfonds aan fondswerving kunnen doen om dit geweldige fonds ook na dit seizoen een vervolg te kunnen geven. Daarbij wordt ook nagedacht over het lidmaatschap en de rol van de 'begunstigers / donateurs'. Elders in deze Vriendenband kunt u een artikel lezen van Piet Wijker over (de fondswerving voor) het Jeugdfonds. Tevens hebben we met de Atletiekunie in het voorjaarsoverleg gesproken 'waartoe wij op aarde zijn, hoe het allemaal zo gekomen is en wat wij in de toekomst voor elkaar kunnen betekenen'. Dit gesprek gaat eind juni nog een vervolg krijgen, maar het is fijn nu al te kunnen constateren, dat de Atletiekunie actief en constructief met ons meedenkt (met name ook in de mogelijkheden tot fondswerving). We zullen hier zeker op terugkomen tijdens de ALV.

Maar eerst gaan we van de zomer met zijn allen genieten van mooie atletiek.

Een aantal Vrienden zal elkaar weer treffen tijdens de Gouden Spike en bij de FBK Games. Als u dit voorwoord leest, zijn beide wedstrijden al geweest, hoop ik natuurlijk dat de weergoden nu wel meezaten en dat de wedstrijden een succes geworden zijn. Daarna gaan we met zo'n 20 Vrienden en partners naar het EC te Braunschweig (20+21 juni) om daar te genieten van atletiek op wereldniveau en er een gezellig Vriendenweekend van te maken! En vervolgens zien we elkaar weer tijdens het NK-outdoor in Amsterdam op 26 en 27 juli te Amsterdam!

Ellen van de Bunt en Riet van der Enden zijn alweer druk bezig de jaarlijkse reünie te organiseren, die op 1 november in Gouda zal plaatsvinden. Noteer alvast de datum in uw agenda! Nadere informatie over de ALV en de reünie zal in de volgende Vriendenband geplaatst worden.

Ik hoop u allen weer te zien bij een van de komende Vriendentrefpunten.

Els Stolk, voorzitter

Van het secretariaat

Adres secretariaat:

Kees de Kort, Lange Trekke 17, 5071 TR Udenhout

Tel.: 013 5112583 of 06 10150009

E-mail: secretaris@vriendenvandeknau.nl

Website: <http://www.vriendenvandeknau.nl>

Nieuwe leden

- Stefan Beumer, Adriaan Poorterstraat 22, 5262 TJ Vught, telefoon 073-8518644 of 06-38927312, e-mailadres: stefanbeumer@live.nl
Geboortedatum 28 april 1981. Stefan heeft diverse podiumplaatsen behaald op NK's op de 800 en 1500 meter. Voor meer gegevens over hem zie: nl.wikipedia.org/wiki/Stefan_Beumer

Overleden

- Ons lid Harrie Piereij is op 18 april 2014 overleden op 83-jarige leeftijd.

Opzegging lidmaatschap

- Roelf van der Wijk

Wijzigingen

- Van Anton Leewis, die in verpleeghuis Het Zonnehuis in Vlaardingen woont, was de aanduiding van zijn kamer niet volledig. Zijn volledige adres is A. Leewis, Dillenburgsingel 5, Neptunes kamer 32, 3136 EA Vlaardingen
- Van Marianne Thomas is haar e-mailadres bekend geworden. Het is mariannethomas149@gmail.com
- Het e-mailadres van Rien van Haperen is gewijzigd naar rien.vanhaperen@amsterdam2016.org
- Wim Krijnen heeft een nieuw e-mailadres. Het is geworden w.krijnen@hotmail.com
- Onze donatrice Ietje Jonkers-Driessen heeft een nieuw telefoonnummer. Het is geworden 06-19423753

Ledeninformatie (blijde gebeurtenissen, ziekte e.d.)

- Op 25 april werd ons lid Egbert Nijstad onderscheiden, hij werd lid in de orde van Oranje Nassau (zie ook pag. 7).
- Bij Math Vilain is geconstateerd dat de grootste omleiding in zijn hart helemaal dicht zit. Dit kan helaas niet worden geopereerd. Math is nu thuis en mag geen enkele vorm van sport meer doen. Zijn vrouw Leny laat weten, dat Math niet meer deel zal kunnen nemen aan activiteiten van de Vrienden.

Opmerking: graag bij een adreswijziging er rekening mee houden dat je het nieuwe adres, behalve naar de Atletiekunie, ook naar het secretariaat van de Vrienden stuurt. Wij krijgen adreswijzigingen namelijk niet automatisch door van de Atletiekunie.

- Loopnummers
- Werpen
- Springnummers
- Wedstrijdmaterialen
- Trainingsmaterialen
- Kinderatletiek
- Kracht en Fitness

De specialist in atletiekmaterialen

Optimale service, de beste selectie en de beste merken, o.a.

UCS *Spirit*

polanik

**NEMETH
JAVELINS**

Telefoon: +31(0)10 - 226 43 90 | mobiel: +31 (0)6 - 21 28 12 99

E-mail: Christian@tammingasports.nl

Website: www.tammingasports.nl

In Memoriam Theo Hoekstra

(Winschoten, 12 mei 1916 - Groningen, 20 maart 2014)

Op 20 maart 2014 overleed ons lid Theo Hoekstra. Hij heeft de zeer hoge leeftijd van 97 jaar bereikt.

Vanaf jonge leeftijd sport hij veel en is hij veelzijdig in de atletiek. Hij wordt vier keer Noordelijk kampioen hink-stap-springen en hij wordt derde van Nederland. Daarnaast wordt hij Noordelijk kampioen tienkamp. Na zijn actieve sportcarrière is hij een aantal jaren leider van de Noord-Nederlandse ploeg en daarna wordt hij lid van de technische commissie van het district Noord.

Theo Hoekstra tijdens de dodenherdenking op 4 mei 2012. (fotoarchief VB)

Theo is recht door zee, perfectionistisch en laat duidelijk zijn mening horen. Door zijn humor en eerlijkheid weet hij veel te bereiken. De ceremonies protocolaire die Theo tijdens veel topwedstrijden organiseerde, waren altijd hoogtepunten en tot in de puntjes verzorgd en georganiseerd. Op 80-jarige leeftijd heeft Theo nog een aantal jaren deelgenomen aan wedstrijden voor Masters en heeft ook daarin mooie resultaten bereikt.

Ook is Theo een begenadigd musicus. Op de site van het poparchief Groningen staat een prachtige en interessante biografie over zijn muziekcarrière.

Theo Hoekstra als musicus, direct na de oorlog.
(foto beschikbaar gesteld door Gré Hoekstra)

Hij stelde de bezoeken die ik Theo en Gré bracht altijd erg op prijs. Vaak reageerde hij emotioneel en vertelde honderduit over de atletiek, zijn muziekcarrière, de jaren in het verzet, zijn eigen grappen en grollen en zijn assurantie kantoor.

Ik zal zijn jaarlijks telefoontje op mijn vroege verjaardagsochtend missen.

Theo laat een schat aan herinneringen na. Wij wensen zijn vrouw Gré, hun drie zonen en de familie heel veel sterkte.

Hilly de Lange-Gankema

Harry Piereij overleden

Dinsdag 22 april 2014 ontvingen we het bericht van het onverwacht overlijden van Harry Piereij op 83-jarige leeftijd. Hij werd op 5 april 1931 in Geleen geboren. Behalve als verdienstelijk atleet (sprint en verspringen) werd Harry binnen de atletiek ook bekend als verenigingsbestuurder, trainer, voorzitter van District Zuid, lid van de unieraad en voorzitter van de Vaste Commissie Beleid van de Atletiekunie. Vanwege zijn bijzondere verdiensten voor de atletiek werd Harry in 1984 benoemd tot Lid van Verdienste van de Atletiekunie.

Onderwijsman Harrie Piereij was oud-rector van het Bisschoppelijk College in Weert en van 1960 tot 1970 de eerste directeur van de pas opgerichte MULO en latere MAVO St.-Jacobus in Born.

Wanneer de gelegenheid zich voordeed kwam Harry graag naar de bijeenkomsten van de Vrienden. We wensen zijn familie sterkte bij dit plotselinge verlies.

Chris van der Meulen

ASICS Nederlandse kampioenschappen Atletiek 2014 te Amsterdam

Plaats: Olympisch Stadion

Datum: 26 en 27 juli 2014

Beste leden,

Op zaterdag 26 en zondag 27 juli 2014 vinden in Amsterdam de ASICS Nederlandse kampioenschappen Atletiek 2014 plaats in het Olympisch Stadion.

De uitnodiging wordt vóór 9 juli per mail verzonden door de Atletiekunie.

Heeft u geen e-mailadres of heeft u vragen, neem dan contact op met Chris van der Meulen:

- of telefonisch 040 – 253 89 52
- of schriftelijk Chris van der Meulen, Oranje Nassaulaan 86, 5503 JG Veldhoven
- of laat een familielid of bevriende relatie een e-mail sturen naar info@vriendenvandeknau.nl

Wedstrijdinformatie is te vinden via de website **www.nkatletiek.nl**

Egbert Nijstad geridderd

Op 25 april 2014 werd onze Vriend Egbert Nijstad in het stadhuis van Arnhem verrast met een Koninklijke onderscheiding, die van lid in de orde van Oranje Nassau. Egbert ontving deze onderscheiding niet alleen als waardering voor zijn atletiekprestaties op nationaal niveau, maar zeker ook voor wat hij voor de regio heeft betekend.

Een trotse Egbert Nijstad met onderscheiding, geflankeerd door echtgenote Hilberdien (links) en dochter Margriet.
(foto beschikbaar gesteld door Margriet Nijstad)

Wij als Vrienden van de K.N.A.U. kennen Egbert Nijstad natuurlijk vooral vanwege zijn atletiekprestaties. In de jaren zestig en zeventig veroverde hij op de middellange en lange afstanden, de 3000 m steeplechase en bij het veldlopen alles bij elkaar niet minder dan zeventien nationale titels en vestigde hij negen nationale records. Niet voor niets werd hij in die periode beschouwd als het uithangbord van de Nederlandse loopwereld. Dat op zich is al een lintje waard, zou je zeggen.

Er is echter meer. Nadat hij in 1962 als agent was aangesteld bij de politie in Arnhem, doorliep hij daar alle rangen tot Hoofdinspecteur van Politie. Vanaf 1993 gaf hij, toen de Regiopolitie Gelderland-Midden ontstond, leiding aan de nieuw gevormde Divisie Recherche en fungeerde hij tevens als Hulpofficier van Justitie. Bovendien werd hem in die periode door de Korpsleiding regelmatig gevraagd om vertrouwelijk onderzoek te doen.

Zelfs dat is nog niet alles. Sinds 1983 vervult Egbert Nijstad - die na afloop van zijn atletiekloopbaan in 1975 als tennisser, later ook als golfer, actief bleef sporten – bij de Arnhemse tennisvereniging Presikhaaf verschillende bestuurlijke, organisatorische en vrijwillige functies. Daarnaast is hij al zo'n jaar of vijftien nauw betrokken bij de organisatie van de Derde Kerstdagloop in Arnhem, een evenement met een traditie van een kleine 25 jaar. Egbert is onder meer voorzitter van de Stichting Derde Kerstdag Loop.

Genoeg redenen dus om oud-atleet, echtgenoot, vader en grootvader (van twee kleinzoons) Egbert Nijstad nu eens uitgebreid in het zonnetje te zetten, niet alleen daar in Arnhem, maar ook hier in De Vriendenband.

Piet Wijker

Flame games ATHLETICS **Amsterdam**

**TOPATLETIEK EN ENTERTAINMENT
IN HET OLYMPISCH STADION
VRIJDAGAVOND 22 AUGUSTUS 2014**

Toegangstickets zijn te koop op
www.FlameGamesAmsterdam.com

Foto's: www.benstaathuis.nl

I amsterdam.

Flame Games Amsterdam

Op vrijdagavond 2014 staat het Olympisch Stadion van Amsterdam weer in vuur en vlam voor de tweede editie van de Flame Games Amsterdam. De unieke mix van topatletiek en entertainment was vorig jaar een groot succes en komt in 2014 weer terug.

Dat de tribunes in het Olympisch Stadion tijdens de eerste editie nog niet vol zaten vond de organisatie geen groot probleem. Een 3.000-tal bezoekers had wel al de eerste stap gezet om het vernieuwde concept te bekijken. 'Iets anders neerzetten' was het idee. En dat is zeker gelukt!

Publiek en deelnemers waren zeer te spreken over de vernieuwde aanpak en dat leidde ook tot een grote sfeer in het stadion. Dafne Schippers genoot zichtbaar van de eerste editie van de Flame Games. Bijgestaan door de muziek vertoonden de atleten daar hun kunsten, waarbij Schippers de snelste Nederlandse tijd ooit op de 150 meter klokte (16,93) en Susan Kuijken het publiek met een Nederlands record op de 2000 meter (5.38,37) van de banken kreeg.

Het concept van de Flame Games is om een vernieuwende atletiek neer te zetten. Daar waar atleten, muziek en het Olympisch Vuur samen smelten tot een spectaculair geheel. Een kort en krachtig programma, waar elk onderdeel: atletiek en entertainment wordt gekenmerkt door een sterke regie en de perfecte timing via diverse audiovisuele middelen, zoals een groot scherm met gedetailleerde informatie, moderator en muziek.

Churandy Martina moest op de 100 meter genoeg nemen met een tweede plaats, in 10,12. De winst ging naar Keston Bledman (10,11) uit Trinidad en Tobago. Martina is voor de tweede editie van de Flame Games ook de eerste vastgelegde atleet. Hij komt graag terug. 'Muziek maakt alles mooier' concludeerde hij zelf.

Het korte en krachtige hoofdprogramma van de Flame Games start met een imposante opening om 20.00 uur en eindigt om 22.00 uur met een geweldige vuurwerkshow.

Speciaal voor de lezers van de Vriendenband geven wij 30% korting op tickets. Wees er snel bij; wij stellen 150 tickets beschikbaar voor deze actie op=op! Koop uw ticket via: **www.FlameGamesAmsterdam.com/vriendenband**

Wilbert Grooters

Vrijheid, Gelijkheid en Broederschap in atletiek

In 1789 vond de bestorming van de Bastille plaats. De Franse adel had eeuwen lang gedomineerd en “de massa” aan zich onderworpen. De revolutie van dat jaar maakte daar hardhandig een eind aan. Denk maar aan de guillotine waar gedurende een aantal jaren zeer velen letterlijk het hoofd verloren. De toen ontstane leus: “Liberté, Égalité, Fraternité” (“Vrijheid, Gelijkheid, Broederschap”) heeft sindsdien eeuwigheidswaarde gekregen. Een vertaling naar het nu en naar atletiek:

De bestorming van de Bastille in Parijs in 1789. (afbeelding Wikipedia)

Vrijheid

De Amerikaanse psycholoog Barry Schwartz geeft een prachtige illustratie van de paradox van de vrijheid. Hij vertelt over de aanschaf van een nieuwe spijkerbroek. De keuze is duizelingwekkend. Hij kan kiezen uit talloos veel modellen (rits of knopen, raw denim of stone washed, slim fit of regular fit en ga zo maar door.) Uiteindelijk koopt hij een broek die beter zit dan ooit te voren. Toch is hij niet gelukkig. Omdat hij zoveel keuze had, is hij bang dat hij de perfecte broek heeft gemist. Wat overheerst is niet de winst ten opzichte van wat hij had, maar het verlies ten opzichte van wat hij had kunnen krijgen. Omdat we (keuze-)vrijheid goed vinden, zijn we gaan denken dat meer vrijheid altijd beter is.

Geldt dit zelfde effect ook niet voor onze loopschoenen of spikes? Vijftig jaar geleden kon je kiezen uit eigenlijk maar twee merken: Adidas of Puma en slechts enkele varianten per merk. En nu? Een goede, nee ... de b ste schoen vinden voor jouw discipline, jouw gebruik van de schoen, het best passend bij de bouw van jouw voet en jouw techniek van lopen is een pure wetenschap geworden! Toegenomen vrijheid in het maken van keuzes maakt mensen niet gelukkiger, het verlamt mensen.

Gelijkheid

Mensen met een lage status voelen zich slecht en presteren beroerd. Een schrijnende illustratie van dit effect is het bruine-ogen-blauwe-ogen-experiment van Jane Elliott. Zij trok de ene dag kinderen met blauwe ogen voor. Het effect was groot. Kinderen met

blauwe ogen gingen beter presteren. Kinderen met bruine ogen voelden zich beroerd. Daarna draaide ze het om. In één klap sloegen ook de onderwijsprestaties om. Nu deden kinderen met bruine ogen het beter. Wat in het klein gebeurt in het klaslokaal van Elliott, gebeurt in ongelijke samenlevingen in het groot. Wie laag in de pikorde staat, krijgt een lage eigendunk en een slechte gezondheid. Meer ongelijkheid is dus niet heilzaam. Eigenlijk bedenk ik me nu, dat dit een verklaring kan zijn voor de fenomenale toename van mensen die heden ten dage op recreatieve wijze atletiek bedrijven, ten koste van het aantal mensen dat op een serieuze manier wedstrijdsport bedrijft op, naar hun eigen mogelijkheden en binnen hun eigen beperkingen, zo hoog mogelijk niveau. Ondergaan in de massa, er niet onder, maar ook zeker niet bóven uit steken; dat is voor heel velen het beeld van vandaag.

Broederschap

De psycholoog Arjaan Wit doet onderzoek naar sociaal gedrag, geïnspireerd door een voorval in 1979 in het Groningse dorp Huizinge. Het dorp sneeuwde onder en de elektriciteit viel uit. In de smederij stond een generator. Die heeft de smid toen op het net aangesloten. Maar als te veel mensen tegelijk stroom aftapten, kon de generator het niet aan. Iedereen wist dat als er te veel stroom gebruikt zou worden, niemand meer stroom had. Toch hielden in zo'n klein dorp als Huizinge mensen zich niet aan de afspraak om maar één lamp te laten branden. Herhaaldelijk dreigde de stroom uit te vallen. Vrijwilligers in het dorp liepen dan rond om de overtreders tot de orde te roepen. Toch, na een paar dagen was iedereen gewend en functioneerde het nieuwe regime goed. Maar mensen overschatten de capaciteit van de generator snel en wat zij als hun deel konden nemen. Niet alleen goed gedrag blijkt besmettelijk te zijn, slecht gedrag ook. Zodra mensen vermoeden dat anderen de boel flessen, zijn zij ook niet meer bereid om zichzelf sociaal op te stellen. (Vergelijk dit ook eens met Hardins: "Tragedy of the commons", het verhaaltje over tien boeren die ieder een koe hielden op een gezamenlijk weijtje. Zie daarvoor Vriendenband nummer 2 van 2013.) Hebben wij in onze individuele tak van sport ook niet altijd "trainingsmaten" nodig gehad? Waarbij we met regelmaat elkaar door moeilijker perioden heen moesten helpen, gebruik makend van elkaars kwaliteiten? Hadden wij niet een probleem met die enkele klaploper die altijd en eeuwig bij tegenwind achter onze brede rug kroop? Of die bij de moeilijkste delen van de training plotseling even naar het toilet ging?

Sinds de tijd van de Franse revolutie is "Vrijheid, Gelijkheid, Broederschap" één leuze. Het ene ideaal kon en kan niet zonder het andere. Het gaat altijd om het streven naar een balans tussen deze drie idealen. Maar vandaag de dag is een individualistische opvatting van vrijheid maar al te vaak dominant, ten koste van gelijkheid en broederschap. Ik, mijn

belang Om dat te verdedigen, leidt in onze samenleving vrijheid momenteel tot stress, faalangst en/of tot wantrouwen. Wordt gelijkheid gezien als een overbodige luxe en is broederschap iets voor naïeve sukkels.

Ja, onze hedendaagse toppers presteren tot op internationaal niveau naar behoren en enkelen zelfs heel erg goed. (Waarbij ik het in iets mindere mate heb over diegenen die van elders komen en op een gegeven moment de Nederlandse nationaliteit hebben verkregen.) Fantastisch! Natuurlijk ben ik daar ook heel blij mee en zijn het geweldige prestaties van de betreffende atleten en hun trainer(s), plus begeleidingsstaf! Maar kijk ook eens naar de breedte achter die (inter-)nationale top....., wat is die smal geworden..., hoe velen, nee, beter hoe weinigen presteren nu nog op maar al te veel onderdelen op het niveau van de grote groep “onderste helft van de A-klassers” en de B-klassers van destijds? [Zou trouwens herinvoering niet een mooie stimulans kunnen zijn??]

Het lijkt wel, of ik maar eens wat minder de Griekse filosoof Epictetus (50-130 na onze jaartelling) moet citeren. (Dit is al de derde keer in drie jaren). Hij zei namelijk ook: “Onoverwinnelijk kun je zijn, indien je je in geen enkele wedstrijd begeeft waarvan de overwinning niet in je macht ligt.”

(Hij had dus niet de leus geleerd: “Trek je op aan een ander, maar vergelijk je met jezelf.”) Krijgt Epictetus momenteel niet te veel navolgers?

En is de eerste piramide niet veel gezonder dan de tweede figuur?

Even eerlijk bekennen: dit artikel leunt heel sterk op een driedelige televisie documentaire die onder de naam: Vrijheid, Gelijkheid en Broederschap in 2012 door de VARA werd uitgezonden. Ook de voorbeelden die niet over atletiek gaan, zijn daaraan ontleend.

Voor de links met atletiek ben ik natuurlijk wél geheel verantwoordelijk te stellen.....

Hugo Tijsmans

Vriendengolftoernooi 2014

Beste Golfvrienden,

De tijd gaat snel. Dit jaar wordt alweer ons 16e Vrienden Golftoernooi georganiseerd.

Op donderdag 7 augustus zijn de golfvrienden van harte welkom op golfclub Heelsum.

Informatie over de baan is te vinden op de website: www.gcheelsum.nl

Golfbaan Heelsum heeft de beschikking over 27 holes, verdeeld over 3 lussen van 9 banen. De locatie van de baan heeft een historisch karakter. In WO II was het terrein het landingsgebied van Britse troepen.

Diegenen die al eens eerder aan het Vriendengolf hebben deelgenomen en waarvan het e-mailadres bekend was, hebben van Roelof Veld inmiddels een mailtje ontvangen met alle gegevens. Zij kunnen zich bij hem inschrijven voor toernooi en diner. Ook de groupies / de meelopers zijn van harte welkom, eveneens aanmelden bij Roelof:

roelof-veld@home.nl of 06 55342372. Ook nieuwe leden, nieuwe Vriendengolfers, die belangstelling hebben in deelname, kunnen contact opnemen met Roelof .

De kosten zullen 80 euro bedragen voor de golfers (koffie/thee met iets erbij, greenfee, diner en een bijdrage in de prijsjes). Sponsoren zijn natuurlijk van harte welkom. Graag even melden. De zeer welkome, doch niet meespelende vrienden/supporters betalen €35. Drankjes (behalve eerste gratis drankje bij het diner) tijdens borreluurtje en de maaltijd zijn voor eigen rekening. Een ieder krijgt hiervoor een kaartje bij de inschrijving uitgereikt, wat hij/zij bij het vertrek dient af te rekenen. Lunchpakketten moeten zelf geregeld worden (net als andere jaren).

Het programma luidt als volgt:

- 10.30 uur ontvangst met koffie/thee en iets erbij
- 12.00 uur Start 18 holes wedstrijd
- 16.30 uur Binnenkomst flights
- 18.30/19.00 uur Diner.

Graag horen wij zo snel mogelijk van jullie, of je meedoet (uiterlijk 1 juli 2014). Wij kunnen dan richting onze gastheren/-dames doorgeven met hoeveel mensen wij komen. Graag bij de opgave jullie meest recente handicap opgeven.

Wij rekenen op een grote opkomst en wij gaan er alles aan doen om er weer een prachtige golfdag van te maken.

Met vriendelijke groet,
Egbert Nijstad ,Wilma en Paul van Gool

Doorstart Vrienden Jeugdfonds: we gaan ervoor!

Het hoeft voor u geen verrassing te zijn, in feite zagen we het al jaren aankomen: eind dit jaar is de pot met geld, die rond de eeuwwisseling zo plotseling ontstond door de vrijgevigheid van een van onze leden, leeg. Dat houdt in dat we dan noodgedwongen afscheid zullen moeten nemen van een activiteit die wij als vereniging in de loop der jaren steeds meer zijn gaan koesteren.

Ik weet haast zeker dat ik namens de meesten van u spreek als ik vaststel, dat onze jaarlijkse actie om een groepje uiterst talentvolle jongeren financieel te ondersteunen bij hun moeilijke overgang van talentvolle junior naar competitieve senior, ons heel veel voldoening heeft gegeven. Wij kunnen ons immers als geen ander de vele hinderpalen voorstellen die jonge talenten tegenkomen op hun weg naar een vaste plaats binnen de gelederen van de senioren. Hebben de meesten van ons die hinderpalen indertijd immers zelf ook niet ondervonden?

Eelco Sintnicolaas (Jeugdfonds atleet 2008-2009): Europees kampioen U23 tienkamp 2009; Europees kampioen zevenkamp indoor 2013.
(foto's Erik van Leeuwen)

door ons gesteunde atleten keer op keer hun dankbaarheid over die steun hebben geuit. Niet alleen over de financiële bijdrage waarmee zaken konden worden gefinancierd die anders onbereikbaar waren gebleven, maar ook de mentale support die er van ons Jeugdfonds uitging. Wat dat betreft hebben de mensen die zich namens de Vrienden jarenlang intensief met deze activiteit hebben beziggehouden, als stimulerende krachten op de achtergrond en als teambuilders, een fantastische bijdrage geleverd.

Er is echter meer: uit de groep van zo'n 150 door ons ondersteunde talenten zijn enkele kampioenen van internationale allure voortgekomen, kampioenen die ons land als kleine atletieknatie mede op de kaart hebben gezet. Zie de hier geplaatste foto's. Daar komt bij dat de

Nadine Broersen (Jeugdfonds atlete 2010-2012): Wereldkampioene vijfkamp indoor 2013.

Goed, we kunnen nu dus zeggen: het is mooi geweest, maar binnenkort helaas voorbij. Zo hóeft het echter niet te gaan. We hebben het immers in eigen hand of we deze activiteit, waaraan wij zo verknocht zijn geraakt, al dan niet voortzetten. Dat vindt in elk geval ons bestuur, dat inmiddels de mogelijkheden zeer actief aftast om met het Jeugdfonds een doorstart te maken. Een jaarbudget van rond de 10.000,- euro is daartoe een vereiste, willen we althans onze steun aan jonge talenten op dezelfde voet voortzetten als wij gewend waren. Inmiddels zijn de eerste verkenningen hierover dusdanig, dat het er naar uitziet dat ongeveer de helft van genoemd bedrag, zo'n 5000,- euro, via sponsors en geldschietters, bijeen kan worden gebracht.

Douwe Amels (Jeugdfonds atleet 2011-2013): Europees kampioen U23 hoogspringen 2013 en **Jip Vastenburg** (Jeugdfonds atlete 2012-2014): Europees jeugdkampioene 5000 m 2013. (foto's Ed Turk)

Nieuwkomer Denzel Comementia, hier tussen **Elly de Regt** en **Wim van der Krogt** in, voelt zich al helemaal thuis bij het Jeugdfonds.

Willen wij als leden dit goede voorbeeld volgen, dan moet het voor ons toch mogelijk zijn om voor 2015 die andere helft bij elkaar te krijgen? Ik bedoel, daar is 100 x 50 euro voor nodig, of 200 x 25 euro, zo u wilt, terwijl natuurlijk alles erboven, eronder of er tussenin eveneens welkom is. Waar hebben we het eigenlijk over? We hebben eerder in ons leven prestaties van formaat geleverd, waarom zouden wij dat niet nog eens kunnen? En is het niet fantastisch om op deze wijze als vereniging van oud-atleten betrokken te blijven bij de ontwikkeling van de

vaderlandse atletiek en de opkomst van steeds nieuwe talenten? Inmiddels is er op naam van de Vrienden van de K.N.A.U. voor dit doel een speciale rekening geopend, en wel rek.**NL69 RABO 0181 2773 60**. Stort hierop z.s.m., uiterlijk 1 oktober, uw bijdrage onder vermelding van: **Storting Jeugdfonds**. Dan laten wij u op onze jaarlijkse reünie op 1 november weten, wat het resultaat is geworden van deze actie. **Gewoon doen!**

Piet Wijker

Nieuws van de Stichting Atletiekerfgoed

► *Op het verkeerde been gezet, maar door Bram Wassenaar geholpen kwam alles weer op zijn pootjes terecht.*

Bij veel vragen die bij Erfgoed binnenkomen is het heel lastig om het antwoord te vinden. Maar er zijn ook vragen waarbij je denkt: appeltje-eitje, dat kan niet missen. En al helemaal als het dan ook nog gaat om Nederlands snelste domineesoon van vroeger. Dat was echt niet Freek de Jonge en al helemaal niet Seth Gaaikema. Nee, ik bedoel onze eigen Bram Wassenaar uit Harderwijk, later Oosterbeek en nu Voorschoten. Antwoorden zijn dan zomaar gevonden, denk je dan.

Nou, dat lag in dit geval even anders. Uit Canada kwam de vraag of we konden vertellen wie de wedstrijd over 3 kilometer op 13 juli 1974 op Papendal had gewonnen. In die race werd Bram Wassenaar 2de en Haico Scharn 3de.

Mandy Nagengast, telefoniste/receptioniste van de Atletiekunie, stuurde mij het volgende bericht door.

Van: Francois Lorange
Aan: Receptie Atletiekunie

Verzonden: maandag 7 april 2014
Onderwerp: 3000m results

Hello! Can you please help me about the following: 3000m race in Papendal 13 July 1974. Bram Wassenaar (Ned) 7:54.8. Do you have 1st place? If not possible, can someone else in the Netherlands help me with this information? Best regards, François Lorange

Het was, zo liet het zich aanzien, een simpel oplosbare zaak. De datum van de race werd aangegeven en de naam en tijd van de nummer 2. Even de AW van juli 1974 erbij pakken en klaar is de zaak. Bovendien, beste atletiekvrienden, ging het niet om zomaar een atleet, maar om Bram Wassenaar, vanaf zijn zestiende jaar tot heden in onze sport actief. En ja, op 30 maart jl. ook al 70 geworden (ik heb in mijn nadagen nog tegen hem gelopen). Zo'n bekende naam kom je altijd tegen in de Atletiekwereld, dus ook de uitslag van die bepaalde race. Maar dan ... Met de AW op tafel, maar geen wedstrijd op Papendal op 17 juli te vinden. Hoe kan dat nou? Een tijd van 7 minuten 54 is niet niks, dat moet ergens vermeld staan. Juni-juli verwisseld misschien? Nee, ook dat niet. Dan de tweede greep: het boekje Allertijden 1994, ja waarachtig. Als 20ste staat nog altijd onze Bram gerangschikt en met tijd en datum zoals vermeld in de Canadese aanvraag. Hoe is het nou mogelijk dat een in het ranglijstenboekje vermelde tijd en datum niet in de AW staat en we daarom ook geen winnaar van die race kunnen vinden?

(20)							
7.54.8	Bram	Wassenaar	30-03-44	Ciko'66	Papendal	13-07-74	
7.55.84	Joost	Borm	08-08-56	Phoenix	Hengelo	27-07-82	
7.57.06	Marc	Borghans	01-04-60	Unitas	Tessenderloo	22-08-87	
7.57.16	Marti ten	Kate	16-12-58	Fortis	Brussel	26-08-83	
7.57.40	Tonnie	Dirks	12-02-61	De Keien	Tessenderloo	22-08-87	

Een foto van de indoorrace stond zelfs in '74 op de AW-cover.

Dan toch maar Bram zelf vragen. Een telefoontje naar de altijd goedlachse oud-atleet en trainer bracht geen directe uitkomst, maar met zijn toezegging dat hij in zijn plakboeken zou snuffelen, waren we al dik tevreden. Twee dagen later. Bram aan de telefoon. Joh, die wedstrijd was helemaal niet in juli en ook niet op Papendal. Het was een indoordwedstrijd in de Rijnhal in Arnhem op 12 en 13 januari. Deze indoorrace werd gewonnen door de Belg Paul Thijs. En ja, op die datum stond het verhaal wel in de oude trouwe AW. Dat kon ook niet anders.

Maar het boekje Statistiek Allertijden heeft ons wel op het verkeerde been gezet. Een melding naar de commissie Statistiek is het minste dat we kunnen doen. Hieronder het verslag in de AW van de wedstrijd.

Goed vertegenwoordigd waren onze Belgische vriendinnen en vrienden, die niet over een eigen accommodatie kunnen beschikken en in groten getale waren ingeschreven. Niet alleen bij de senioren, maar ook bij de jeugd weerden zij zich geducht.

Hoogtepunten van de zaterdagavond waren de 3000m, de 60m, de 800m en het hoogspringen dames en heren. Op de 3000m ging Paul Thys, niet in het minst teleurgesteld door zijn minder goede prestatie in de Corrida te Sao Paulo, na één ronde aan de leiding gevolgd door Bram Wassenaar en Haico Scharn. Haico kon het straffe aanvangstempo - evenals trouwens No op den Oordt - niet volhouden en na enkele ronden gingen Paul en Bram alleen op kop. Tot aan de 1800m (12 ronden) had de Belg de leiding. Hij liep op een schema van 8.05.0 met de stille hoop door een snelle finish de limiet van 8.02.0 te halen. Toen Bram de leiding overnam bleef het tempo gehandhaafd zulks tot groot genoegen van Thys die makkelijk bleef volgen. In de laatste ronde moest het gebeuren. Een felle tussensprint bracht Thys over Wassenaar en de Belg had nog ruim voldoende in petto om Bram geen schijn van kans te geven. De tijden waren bijzonder fraai 7.54.2 en 7.54.8, ruimschoots beneden de limiet.

En Bram, hartelijk dank voor de medewerking.

► Bibliotheek wordt ook pronkkamer

De Atletiekunie heeft een nieuw onderkomen en wij van Erfgoed dus ook. We hebben in het groene gebouw op Papendal op de bovenste verdieping, alwaar ook de burelen van de KNAU, een prachtige ruimte ter beschikking gekregen, recht tegenover de Fanny Blankers-Koen vergaderzaal.

De ruime opzet van het geheel maakt het mogelijk om de mooie dingen die de Stichting Erfgoed in bezit heeft te laten zien, weliswaar achter glas. De directie van de AU heeft ons verzocht een plan te maken. Want, al is het op het moment dat we dit schrijven nog niet gerealiseerd, de bedoeling is om Olympisch atletiekgoud, -zilver en -brons te laten zien aan bezoekers van de Atletiekunie. In de lage vitrines, waarin nu nog veel archiefdozen staan, komen de voorwerpen met een geschiedenis, zoals het fotodagboek van Marten Klasema van Berlijn 1936, de spikes van Wim Slijkhuis, enz. enz. Voor de archiefdozen is een aparte kast ter beschikking gekomen, centraal in het gebouw. Het materiaal in deze dozen, zoals jaarverslagen, blijft makkelijk toegankelijk.

De wedstrijdsperen van o.a. Greet Versterre (49,58 meter in Dresden) hebben al een plaatsje aan de muur gekregen.

Er is de komende weken best nog wat werk aan de winkel, maar het wordt echt mooi. Een pronkkamer dus!

(foto's Marius Bos)

► Waardevolle schenking aan Erfgoed

Op 15 mei jl. bracht mevrouw Elise van Vugt alle atletiekmaterialen van haar vader, wijlen **Wim F. Bührmann**. De schenking betrof zijn plakboek, een shirt en broek van de Nederlandse ploeg in 1938, spikes, dozen met medailles, een discobolo, een Hellas ster, enz. enz.

Heel bijzonder is het plakboek. Het is gemaakt in de laatste oorlogswinter. Voor de landmeter Wim was er geen werk, dus tijd genoeg, maar papier was heel schaars. Met heel veel huisvlijt heeft hij zelf een boek gemaakt (zie foto), waarbij de foto's beschermd worden met calq-papier. De oude technici onder ons weten nog, dat op dit papier door calqueuses tekeningen werden gemaakt voor blauwdrukken.

Bijzondere aan dit boek is ook dat het eerste deel geheel gewijd is aan zijn oudere broer Frits, Olympisch deelnemer aan de Spelen van Amsterdam in 1928. Zijn deelnemersmedaille (hoogspringen) zit in het boek. Broer Frits kwam in 1930 om het leven na een aanrijding met een tram (zie Olympisch boek Ton Bijkerk). Wim **Bührmann** werd 4 jaar achtereen (1936-1940) Nederlands kampioen op de 400 meter horden. Hij liep een aantal interlands, werd na WO 2 jurylid bij zijn vereniging AAV Amersfoort en later voetbalscheidsrechter. Op zijn totale loopbaan komen we t.z.t. nog wel eens terug, eerst maar eens zijn plakboeken doornemen.

Mevr. van Vugt, Chris Konings en Frank Koomen met de aanwinsten voor Erfgoed. (foto Eric Roeske)

► Moorman

Er komt op het bondsbureau een vraag binnen bij Dorien van der Burg: wie is toch J. Moorman van de diploma's en de plaquette?

Beste Dorien, zoals we daarnet telefonisch bespraken hierbij een scan van het diploma. Ik hoor graag of het lukt meer informatie over de Moormanprijs boven water te krijgen. Bij voorbaat dank voor je moeite. Met vriendelijke groet, Roel Holland

Het toegezonden diploma van de Heer Roel Holland bracht enig licht in de zaak. De CCSA, daar moest gezocht worden. Eerst maar eens even met Hugo (Tijmsmans) contact opnemen. Die wist te melden, dat in 1967 nog een Moormanprijs is uitgereikt, een jaar later dan het diploma van de heer Holland.

Als je al 20 jaar lang in oude AW's zit te bladeren, dan weet je zo langzamerhand wel waar je iets moet zoeken. In de AW's van vlak voor WO2 staan uitgebreide verhalen over het wel en

wee van de CCSA (Centrale Commissie School Atletiek). Eerst toch nog eens kijken in 130 jaar atletiek of Moorman misschien erelid of lid van verdienste van de KNAU is geweest. Maar nee, er stond niets over Moorman in. Tot we in hoofdstuk 20 op bladzijde 171 bij de voorzitters uitkwamen. Jawel, Jaap Moorman voorzitter van de KNAU (1930-1932). Met de oude AW's op tafel was het al snel raak. In 1938 staat er onder de kop "CCSA Schenkingen" het verhaal dat de Weledelgeboren heer J. Moorman een donatie heeft gedaan aan de CCSA.

C.C.S.A. - SCHENKINGEN

De Centrale Commissie voor school-athletiek heeft wederom een prettige mededeeling te doen van eenige belangrijke schenkingen, waardoor zij het propagandawerk der atletiek onder de schooljeugd kan voortzetten.

Er blijkt zoo overduidelijk uit, hoe-vele Nederlanders het werk der schooljongens en -meisjes een goed hart toedragen en speciaal de ath-

Het was de oud-voorzitter der K.N.A.U., de Weledelgeboren heer J. Moorman, Den Haag, die de CCSA in staat stelde, door zijn schenking extra propaganda voor de Nationale scholen ontmoetingen te maken. Groote pakken keurig bedrukte enveloppen ontving de C.C.S.A. gratis.

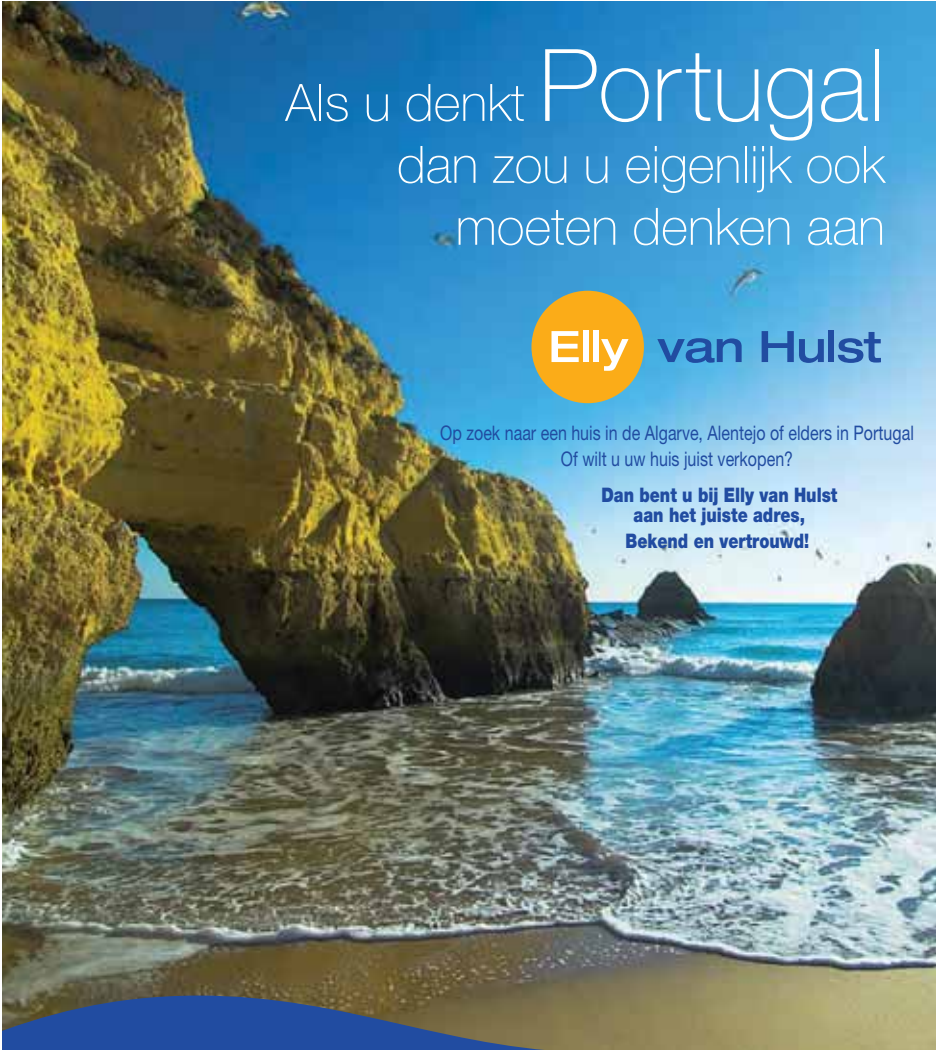
Dat moet de reden zijn geweest om de Moormanprijs in te stellen. In de jaarverslagen zal daar ongetwijfeld meer over staan, evenals de gegevens van Moormans geboortedatum en datum van overlijden. In 1939 werd de Moormanprijs al voor de 8ste maal uitgereikt: Op zaterdag 8 juli 1939 werd op de baan van Maarschalkerweerd de landelijke finale gehouden.

Voor de mannelijke HBS-leerlingen stond er o.a. een 100 meter en verspringen op het programma. Die 100 meter race zou alle kranten halen, want die werd gewonnen door een toen nog niet bekende voetballer uit Fryslan. **Abe Lenstra** werd 1ste in 10,9 seconden.

Nog geen 8 maanden later stond hij in het Nederlands elftal tegen Luxemburg.

Roel Holland heeft toch een bijzondere voorganger gehad.

Chris Konings

Als u denkt **Portugal**
dan zou u eigenlijk ook
moeten denken aan

Elly van Hulst

Op zoek naar een huis in de Algarve, Alentejo of elders in Portugal
Of wilt u uw huis juist verkopen?

**Dan bent u bij Elly van Hulst
aan het juiste adres,
Bekend en vertrouwd!**

Elly van Hulst

www.property-runner.com • ellyvanhulst@mail.telepac.pt

Corotelo, Cerro do Botelho
8150-909 S. Bras de Alportel
Algarve / Portugal
Tel: [00351] 289 842 992
Fax: [00351] 289 842 986

- Erkende makelaar [Licença AMI 6392]
[APEMI 3076]
- Begeleiding in het Nederlands
- Bekend [Inderdaad de vroegere atlete]
- Vertrouwd [Ridder in de orde van Oranje-Nassau]

Wonderen bestaan nog

Marja Bak-Wokke: “Geen idee hoe ik het deed. Ik deed het gewoon.”

(foto Piet Wijker)

Infobox

Naam:	Maria Martha Catharina (Marja) Bak-Wokke
Geboren:	21 maart 1957 te Bergen
Discipline:	lange afstand
Titels:	Nederlands kampioene 15 km 1980
Winnares:	Halve marathons: Egmond 1978 t/m 1981; Groet uit Schoorl Run 1978 t/m 1981; CPC Loop 1980; Marathons: Apeldoorn 1979, Amsterdam 1980 t/m 1981, Rotterdam 1981
Records:	Beste wereldprestatie halve marathon 1978 + 1980-81; Ned. recordhoudster 10.000 m 1980-83, marathon 1980-85
PR's:	3000 m 9.52,6, 10.000 m 35.28,9, 15 km 51.53, 20 km 1:07.58, halve marathon 1:13.59, 25 km 1:31.38, marathon 2:32.28

Wil je dit jaar als Nederlands atlete op de EK aan de marathon deelnemen, dan moet je voldoen aan de kwalificatie-eis van de Atletiekunie van 2:34.00. Red je het niet binnen die tijd, maar ben je nog wel binnen de 2:38.00 gebleven, dan hoeft er voor wat betreft je deelname nog geen man overboord te zijn. Want als je die prestatie hebt geleverd in een wedstrijd van internationale allure en er nog ten minste twee anderen zijn die een dergelijke tijd hebben neergezet, dan kun je alsnog worden uitgezonden als lid van het landenteam op dit onderdeel. Tegenwoordig wordt er immers op zo'n kampioenschap, naast een individueel klassement, tevens een klassement voor landenteams opgesteld. Ook al blijf je dan met je tijd ver verwijderd van de top, dan nog kun je, samen met je teamgenoten, tot een gezamenlijk, aansprekend resultaat komen. Het bekendste voorbeeld hiervan is de prestatie van de Nederlandse mannen op de EK van 2006. Luc Krotwaar, Kamiel Maase, Sander Schutgens en Hugo van den Broek liepen toen met z'n vieren in het landenklassement naar het brons, terwijl de vierde plaats van Krotwaar het beste individuele resultaat was.

Om de verhoudingen even scherp neer te zetten: 2:34.00 is dus 18,45 min. langzamer dan het huidige wereldrecord van Paula Radcliffe en 10,17 min. boven het Nederlandse record van Lornah Kiplagat; voor 2:38.00 moet je bij dit verschil nog eens vier minuten optellen.

Schoenen het raam uit

Dertig jaar geleden lag het hier in Nederland – laat ik me gematigd uitdrukken – een tikkeltje anders. De marathon stond in 1984 voor het eerst op het programma van de Olympische Spelen en Joan Benoit had sinds 1983 met 2:22.43 het wereldrecord in handen, terwijl het Nederlandse marathonrecord in 1980 op 2:32.28 was gesteld, gelopen door Marja Wokke. Zou je de normen die de Atletiekunie tegenwoordig hanteert, dus vertalen naar de situatie van toen dan had Wokke, om in elk geval als individuele atlete in Los Angeles aan de start te mogen verschijnen, een tijd moeten lopen van 2:22.43 (WR) + 18,45 min. = 2:41.28. Appeltje-eitje, gezien haar eigen nationale record, dat daar immers negen minuten onder lag.

Nou, niet dus. De KNAU eiste in 1984 namelijk 2:35.00 als te lopen limiettijd, 'slechts' 12,17 min. boven de recordtijd van Benoit en 2,37 min. langzamer dan Wokkes eigen nationale record. En de enige kans die ze kreeg was in Genève, een marathon over een heuvelachtig parkoers. Een schier onmogelijke opgave. Marja: "Het was daar alleen maar heuvels af en heuvels op." Ze probeerde het nog wel, maar scheurde prompt een hamstring. "Dat heb ik altijd heel jammer gevonden. Want ik wilde heel graag naar die Olympische Spelen."

Toen ze daarna helemaal niets meer hoorde van de KNAU, noch van al diegenen die haar tijdens haar eerdere successen hadden omringd, raakte zij hiervan zo gefrustreerd, dat ze prompt afhaakte. Voorgoed. Marja: "Toen ben ik ook wel heel boos geworden, dat het niet lukte en zo en toen heb ik mijn schoenen het raam uitgegooid. Zo van: zoek het ook allemaal maar uit, weet je wel?"

Global Sports Communication

- Expert management of world class athletes
- Advising and organising athletic events
- Specialists in sports marketing and sponsoring

www.globalsportscommunication.nl
<https://twitter.com/GlobalSportsCom>

Waarmee een carrière die acht jaar eerder stormachtig begon, even stormachtig eindigde.

Derde prijs: een plant!

Want stormachtig kun je toch wel zeggen als iemand op zijn twaalfde 100 kilo weegt, daarna lid wordt van een schaatsvereniging (Marja: “Al dat babyvet moest er nu maar eens af, vond mijn broer”) en dan in 1976, als 18-jarige, nog altijd 80 kilo zwaar en uitgedaagd door diezelfde broer, met als inzet een kratje bier, aan de Halve Marathon van Egmond meedoet. “Ik liep op gympies en in een oud shirt van mijn broer, geloof ik. Het was gewoon de bedoeling dat ik hem uit zou lopen. Maar toen ik op het strand kwam – geen idee hoeveel kilometers ik had gelopen – en ik wat thee wilde nemen, riep iemand naar mijn broer: *ze ligt derde!* O, zegt mijn broer, die pakt mijn bekertje thee en zegt: *rennen!* Ik kon nog net een paar slokken nemen en moest doorlopen. Nou ja, toen kwam ik over de finish en was ik inderdaad derde. Toen moest ik op de fiets naar huis om te vertellen, dat ik derde was geworden en we terug moesten voor de prijsuitreiking. *Ja hoor, leuk verhaal*, reageerde mijn moeder. *Leuk verzonnen, dit.* Nou, zegt mijn broer, *we gaan met de auto, gaan jullie mee?* Dat hebben mijn ouders toch maar gedaan. En toen werd ik omgeroepen en kreeg ik als derde een plant. Ik bedoel, waar gaat het over? Maar ja, dan krijg je de smaak wel te pakken.”

Als het even kan doet Marja Bak-Wokke nog steeds mee aan de ‘Halve van Egmond’, zoals hier in 2012. (foto Ed Turk, bron: Wikipedia)

Vanaf 1978 was ze in datzelfde Egmond jarenlang ongenaakbaar. Ze won ‘de Halve’ vier keer op rij, waarbij zij in 1978 met haar tijd van 1:19.45 als eerste vrouw ter wereld de 1:20-grens doorbrak. De Keniaanse Tegla Loroupe is de enige die haar in Egmond in latere jaren in aantal overwinningen heeft overtroefd. Niet voor niets heeft Marja Wokke van de organisatie een levenslange uitnodiging ontvangen; ze doet, als het even kan, nog altijd mee. Al is dat allang niet meer op het niveau van toen, uiteraard.

Bijna 100 km op één dag!

Minstens zo bizar is het verhaal rond haar eerste marathon, die van Apeldoorn in 1979, midden in de winter. Het had gevoren, dus had Marja Wokke ‘s morgens eerst nog even 50 kilometer (!) geschaatst. ‘s Middags was zij dus in Apeldoorn, waar broer Jos op het besneeuwde parkoers aan de marathon zou deelnemen. Marja, nu eenmaal aanwezig, zou dan de 18 km doen. “Zegt mijn broer: *nou Mar, als jij niet die marathon loopt, dan kan jij verdomd lang op mij wachten.* Dus toen heb ik Wil Westphal, die in die tijd techniektraining met mij deed, opgebeld. Ik zeg tegen Wil: *kan ik eigenlijk een marathon*

lopen? Hij zegt: *jij kan alles wat je wil*. En ik: *oh, dan denk ik dat ik een marathon ga lopen*. En hij: *je moet gewoon doen wat je niet laten kan*. Lang verhaal kort, Marja Wokke, die op dat moment in een wedstrijd nog nooit meer dan 21 km had gelopen, liep die marathon en won. In 3 uur en 8 minuten. ‘Excellent’ noemde Harm Hendriks het later in het betreffende AW-verslag. “Toen ben ik op mijn werk (ze was in die tijd tandartsassistente – PW) wel drie weken wat van slag geweest, moest ik wel bijkomen”, herinnert Marja Wokke zich. “Ja, zo’n scenario, dat doe je nooit weer.”

Trots

Nadien rees haar ster razendsnel. Ze won in 1980 als eerste vrouw de Haagse CPC Loop. Haar winnende tijd van 1:13.59 was alweer een beste wereldprestatie (wereldrecords op de halve marathon bestonden nog niet). In april won zij vervolgens de marathon van Amsterdam in 2:40.15, waarmee zij het Nederlandse record van Claire Spauwen met 7,5 minuut bijstelde.

En toen was daar in september die fameuze marathonrace in Eugene, waar Marja Wokke de eerste 30 km onder het wereldrecordschema van 2:27.33 van Grete Waitz liep. Geen coach die erbij was om haar erop te wijzen dat de afstandsbordjes langs de weg mijlen aangaven, in plaats van kilometers. Slechts Michel Lukkien, die toen voor Nike werkte en de door dit schoenenmerk gesponsorde wedstrijd in een busje volgde, kon haar dit ten slotte aan haar verstand peuteren. Marja: “Toen ik bij de 30 kilometer werd gepasseerd door Lorraine Moller, die hazen om zich heen had, ben ik nog enorm boos geworden, want dat begreep ik helemaal niet. Dat kenden wij niet.” Uiteindelijk eindigde zij op enkele tientallen seconden achterstand achter de Nieuw-Zeelandse als tweede. In 2:32.28 dus. Het zou als nationaal record pas vijf jaar later door Carla Beurskens worden verbeterd. Saillant detail: de latere Olympische kampioene Joan Benoit werd vierde..!

Het is de prestatie waarop Marja, nu terugkijkend, het meest trots is. Al zal de vraag wel altijd onbeantwoord blijven, wat ze had kunnen bereiken als zij in die wedstrijd was begeleid op de manier zoals dat heden ten dage te doen gebruikelijk is.

Twee marathons in veertien dagen

Menigeen zal diverse van de indertijd door Marja Wokke geleverde prestaties, met de kennis van nu, rangschikken onder één van drie volgende O’s: Onverstandig, Ongebruikelijk, of Ongelooflijk. Aan u de keuze. Neem nu 1981. Ze had begin mei voor de tweede keer in successie de marathon van Amsterdam gewonnen, toen Jos Hermens haar vroeg om ook acte de présence te geven op de allereerste marathon van Rotterdam, veertien dagen later. Marja: “Nike was mijn sponsor en die organiseerde die marathon. Toen zegt Jos: *Als je nou je normale tempo loopt, dan word je gewoon één*. En ik: *Oké, ik ga die marathon wel doen*, want voor mij was het niet meer dan een duurloop en daar hield het mee op. Nou ja, ik had dan ook geen greintje last.” Won ze Amsterdam in 2:43.38, twee weken later in Rotterdam werd het 2:43.23. Nu zegt ze: “Als iemand zich nou wat meer op mij gefocust had en ik één keer was gestart op een goeie marathon waarop ik mijn tempo wat meer omhoog had kunnen doen, dan had ik toen misschien weer 2:32 kunnen lopen.”

Daarna volgde een mindere periode. In 1982 moest ze in de Halve van Egmond voortijdig uitstappen met wat op een maagbloeding leek. Wekenlang lag ze op bed, meer dood dan levend, ernstig verzwakt en mentaal aangeslagen. Het duurde een tijd voordat men erachter kwam, dat een abces in de slokdarm, gevoegd bij een breukje in het middenrif, de oorzaak was van de problemen. Toen dat eenmaal was vastgesteld en ze ervoor was behandeld, was Marja vrij snel van haar klachten af. Het jaar was echter naar de knoppen. En ook heel 1983 had ze nog nodig om weer op haar gewenste niveau te komen. Moed putte zij uit de visie van de in die tijd befaamde Duitse arts dr. Ernst van Aaken, die haar op aandringen van coach Bob Boverman eind 1982 had onderzocht. Hij voorspelde dat haar op de marathon een grote toekomst wachtte; hij zag haar als een van de voornaamste kandidaten voor Olympisch goud. Welnu, hoe dat is afgelopen, weten we.

Kanker

In 1985 werd haar dochter, de eerste van drie kinderen van de inmiddels getrouwde Marja Wokke, geboren. Sindsdien stond de opbouw van het gezin centraal, al pakte zij het lopen er tussendoor wel weer op. Ze had in die tijd echter last van chronische bloedarmoede, kreeg af en toe ijzer- en B 12-injecties, maar van enige structurele begeleiding was geen sprake. Marja: “Niemand die er iets over zei, daar stuitte ik voornamelijk tegenaan. Niemand die nu eens een analyse maakte en zich afvroeg, hoe ik kon herstellen. Dat heb ik nooit meegemaakt. Toen was ik er ook wel klaar mee.” Kortom, een schoolvoorbeeld van hoe je door onwetendheid en nonchalance een talent van wereldniveau door de vingers laat glippen.

In 1995 krijgt Wokke last van opgezette klieren in haar hals. Ze laat zich onderzoeken in het AMC en krijgt te horen dat ze de non-Hodgkin vorm van lymfeklierkanker heeft. Haar wereld stort in. Ze krijgt chemo en wordt bestraald, in het AMC en het AVL. Marja: “En daarna weer terug in het AMC. Totdat ik genezen werd verklaard. Dan moet je één keer in de drie maanden terugkomen, later eenmaal per half jaar.”

In 1998 keert de kanker echter terug, in de vorm van een B lymfhoom op de lever, stadium 3-4. Onbehandelbaar. Met een gemiddelde levensverwachting van drie tot zeven jaar. Marja: “Ze zeiden: *we houden het goed in de gaten*. Ik heb nog wel meegedaan aan een proefbehandeling in de VU, een chemo-achtig iets, daarmee zou het tot stilstand worden gebracht cq verdwijnen, maar dat laatste is nooit gebeurd. Maar inmiddels zit het wel ingekapseld.” Wat niet wegneemt dat er altijd een uitbarsting kan komen. “Daar moet je rekening mee houden hè. Het is een sluipmoordenaar, die zo kan toeslaan. Totnutoe is dat godzijdank nog nooit gebeurd.”

Ander leven

Marja Wokke denkt, dat ze dit mede te danken heeft aan twee dingen: ten eerste is, nadat in de jaren negentig haar eerste huwelijk op de klippen was gelopen en zij vervolgens in Jan Bak, al even verknocht aan het hardlopen als Marja, een nieuwe levenspartner had gevonden, haar leven in veel rustiger vaarwater terechtgekomen. Al nam Bak uit een

eerdere relatie nog eens vier kinderen mee en heeft het stel er inmiddels ook een handvol kleinkinderen bij. Marja: “Mijn leven is in mijn tweede huwelijk gewoon heel anders geworden. Veel stabielier, veel gemoedelijker ook. Want ik denk dat stress een heel grote oorzaak van kanker is, absoluut.”

Ten tweede is zij, op advies van iemand uit de loopgroep van Jan Bak, in 1998 bij een huisarts terechtgekomen die er tevens een natuurgeneeskundige praktijk op nahield. “Ik had toen een Hb van 5,4. Een bloedtransfusie of zo wilde ik niet, want ik voelde me hartstikke beroerd. En ja, die ijzerinjecties deden ook niet zoveel. Die arts zei toen: *Gewoon 21 dagen infusen*. Hij werkte met infusen met celballen, ribosomen en andere stofjes met een hoog antio-oxidantvolume, die de kankercelletjes tegengaan. Nou, die heb ik toen gehaald en ik voelde me eigenlijk steeds sterker worden. Na afloop liet ik het prikken en toen was mijn Hb 7,5, dus gewoon ontzettend gestegen”, herinnert Marja zich. Ze raakte begeistert door dit resultaat, besloot van haar studie tandheelkunde, waaraan zij jaren eerder was begonnen, maar die door alle persoonlijke ontwikkelingen op een zijspoor was geraakt, over te stappen op die voor natuurgeneeskundig therapeut, nadat zij eerst enkele jaren bij de huisarts die haar had behandeld, had gewerkt. Marja: “Dat liep zó lekker, ik zag zoveel mensen geweldig opknappen, dat ik dacht: daar ligt je roeping. En dat is nog steeds zo.”

Sindsdien voert Marja Bak-Wokke in Alkmaar een eigen praktijk en staat zij officieel geregistreerd als ‘therapeut andere geneeswijze’. Wie daar meer over wil weten, moet haar website marjabak.nl maar eens opzoeken.

Winnen van een Keniaan

Lopen doet Marja Bak intussen nog steeds, zo’n keer of vier in de week, als het even kan, meestal in de loopgroep van haar echtgenoot. Daarnaast is zij lid van de ‘Loopgroep Aart Stigter’. Doet ze weer eens mee aan een wedstrijd, dan moet ze zichzelf altijd even vermannen. “Als het startschot gaat, dan denk ik – je blijft natuurlijk topsporter, hè – yes, we gaan met de kop mee! En dan, even later: o nee, dat gaat dus niet meer. Ze vragen me wel eens: *hoe deed jij dat nou, vroeger?* Dan zeg ik: *geen idee, ik dééd het gewoon*. Ik had zoveel vertrouwen in mijn lijf, dat alles wat ik deed, ook lukte. Ik was daar ook nog nooit in teleurgesteld.”

Achteraf had Marja liever wat later geboren willen worden. Niet alleen omdat zij dan had kunnen profiteren van de veel betere begeleiding van tegenwoordig en mede daardoor stellig zuiniger was omgegaan met de krachten die in haar lichaam zaten, maar ook omdat zij nooit tegen Kenianen is uitgekomen. “Ik had graag met Lornah Kiplagat en Hilda Kibet en zo gelopen. Dat zou de ultieme uitdaging zijn geweest. Ik had graag willen laten zien, dat een Hollander gewoon kan winnen van een Keniaan.”

Piet Wijker

AMSTERDAM 2016

EUROPEAN ATHLETICS
CHAMPIONSHIPS

6-10 JULI 2016

OLYMPISCH STADION AMSTERDAM

WWW.AMSTERDAM2016.ORG

ATHLETICS
LIKE
NEVER
BEFORE

INTERNATIONAL PARTNERS

HOST INSTITUTIONS

EUROPEAN
ATHLETICS

Your Sport for Life

College mijnbouwkunde

In de laatste Vriendenband van vorig jaar deed Chris Konings een oproep namens de Stichting Atletiekerfgoed om verhalen en foto's van Adriaan Paulen in te sturen. Weliswaar waren er volgens Chris al veel anekdotes bekend over onze vroegere KNAU- en IAAF-voorzitter, maar duidelijk was ook, dat er nog legio verhalen over onze illustere landgenoot onder de atleten rondgingen die de publiciteit tot nu toe nog niet hadden gehaald.

Zo liep vriend Piet van der Kruk onlangs tegen wat foto's aan, die hem inspireerden tot de volgende ontboezeming. (PW)

Het Frogner Park in Oslo anno 1963 met de Vigeland beelden. (foto's beschikbaar gesteld door Piet van der Kruk)

Ik kwam de foto's dezer dagen tegen bij mijn onderzoek ten behoeve van het jubileumboek dat ik schrijf ter gelegenheid van het 75-jarig bestaan van mijn vereniging AV'40.

In juni 1963 verbleven wij in Oslo in verband met een avondwedstrijd Noorwegen – Nederland in Drammen. Ik herinner me nog dat het maar niet donker werd, het was dan ook een bijzondere ervaring om 's avonds rond tien uur te moeten kogelstoten zonder kunstlicht.

Adriaan Paulen geeft college aan o.m. Fred van Herpen (rechts) en Wim Schoenmaker (links).

Paulen was ook in ons gezelschap. Zoals gebruikelijk was hij nadrukkelijk en luidruchtig aanwezig, zowel in het hotel als in het vliegtuig.

Op een regenachtige dag bezochten we enkele bezienswaardigheden in Oslo. Zo ook de Vigeland Beelden in het Frogner Park. Hier ontwaakte op een enthousiaste manier de

mijnbouwkundig ingenieur in Paulen. Hij holde van beeld naar beeld en legde uit hoe de structuur van de granieten beelden in elkaar zat, waar het graniet vandaan kwam en hoe het was ontstaan.

Kortom, we kregen een interessant college mijnbouwkunde van Paulen.

Enkele andere 'studenten' van Paulen in het Frogner Park in Oslo bij elkaar. Vlnr. Henk Evers, Leo de Winter, Kees Clement, Kees Koppelaar en Henk Snepvangers.

Piet van der Kruk

Als iedereen regelmatig zou bewegen zouden we ons **fitter**, gezonder en mentaal beter voelen. Dat geldt zeker ook voor **65-plussers**.

Yalp en Olga Commandeur zorgen samen dat senioren op een leuke manier in beweging komen. Dit doen zij op een speciale manier. Met een beweegtoestel voor ouderen. Olga Commandeur verzorgt bij iedere Yalp locatie in Nederland **advies en ondersteuning**.

www.yalp.nl/oudereninbeweging
T. 0547 - 289 410 | E. info@yalp.nl

**Ouderen
in beweging**
samen op een Olga Commandeur plein

Meer sporten en nieuwe mensen ontmoeten.
Samen bewegen op een Olga Commandeur Plein.

YALP | Nieuwenkampstraat 12 | 7473 DE Goor | T. 0547 289 410 | F. 0547 289 411 |
info@yalp.nl | www.yalp.nl | Twitter: @YalpLetsPlay

Vrienden Jeugdfonds op de voet gevolgd

Ook nu praten wij u weer bij over het Vrienden Jeugdfonds. Zo hebben wij tijdens de wedstrijd om de Ter Specke Bokaal met een aantal nieuwe atleten kennis gemaakt, zijn er mooie prestaties op de 10K geleverd en leest u een verslag van de trainingsstage van Inge Drost.

► Trefpunt bij Ter Specke Bokaal in Lisse

Zaterdag 10 mei was het weer zover: de opening van het Nationale Baancircuit in Lisse met de traditionele wedstrijden om de Ter Specke Bokaal. Door het succes van 2012 en 2013 was ook nu weer in overleg met het bestuur van de Vrienden van de K.N.A.U. en de organisatie van de TSB besloten om voor de atleten die dit jaar ondersteund worden

Jeugdfondsbegeleiders en Jeugdfondsatleten troffen elkaar in Lisse. Vlnr. Tony van Diepen, Inge Drost, Elly de Regt, Rutger Koppelaar, Els Stolk, Dominique Esselaar, Wim van der Krogt en Bart van Nunen.

(foto's Ed Turk)

vanuit het Jeugdfonds, een trefpunt te creëren in de VIP-tent. Het bleek ook dit jaar weer een schot in de roos. Van de tien atleten die dit seizoen ondersteuning krijgen, waren er zeven aanwezig die regelmatig hun gezicht lieten zien in de VIP-tent en aangename gesprekken hadden met de afvaardiging van de Vrienden, te weten Els Stolk, Wim van der Krogt en ondergetekende. Door het zeer slechte weer van die dag waren sommige atleten erg blij om bij ons in de VIP-tent droog en uit de wind de wedstrijden te kunnen volgen. Zo spraken wij Tony van Diepen, Dominique Esselaar, Suzanne Williams, Bart van Nunen, Denzel Comenentia, Inge Drost en Rutger Koppelaar. Sommigen van hen kwamen speciaal voor ons naar Lisse toe; dat is heel attent en dat waarderen wij zeer! Door het zeer slechte weer vielen de meeste prestaties tegen. Vermeldenswaard is het resultaat bij het kogelstoten, waar Denzel Comenentia met de seniorenkogel (7,26 kg) de limiet voor de WJK behaalde. Hij stootte 18,25 meter, waar 17,00 meter vereist was. Overigens had hij indoor de limiet ook al gehaald met de 6 kg kogel, waarmee hij toen het NJR van

Rutger Smith wist te verbeteren. Het ziet er dus goed uit voor Denzel, die ook de limieten voor discus en kogelslingeren nog wil gaan halen. Wij danken De Spartaan voor de hartelijke ontvangst!

► Week van de 10K

Al heel vroeg in het seizoen werden wij blij verrast door twee puike prestaties van onze atleten op de 10 kilometer, namelijk Bart van Nunen en Jip Vastenburg.

Bart van Nunen, nog steeds junior en vorig jaar vijfde op de EJK op de 5 kilometer, wil dit jaar goed presteren op de WJK op de 10 kilometer. Na een goed crossseizoen liep hij al op zaterdag 29 maart in Lissabon een indrukwekkende 10.000 meter. Zijn tijd van 29.04,30 betekende niet alleen (zeer ruim) de limiet voor de WJK komende zomer in Eugene, USA (die staat op 30.37,40), maar ook een verpulvering van het oude juniorenrecord uit 1999 van Koen Raymaekers (29.38,83). Eerder dit jaar maakte Van Nunen al indruk tijdens de NK 10 km in Schoorl en op de Halve Marathon tijdens de CPC Loop in Den Haag. Bart mocht deelnemen aan het gezamenlijk georganiseerd Portugees en Spaans kampioenschap 10.000 m. Hij startte in de A-serie met meer dan 30 atleten die bijna allemaal reeds een tijd onder de 30 min. op hun naam hadden staan. Bart, die dit jaar bij de senioren op het Nederlands kampioenschap 10 km en halve marathon 5e werd, begon de wedstrijd gelijk goed. Na 1 km kwam hij in de derde groep terecht met lopers die onder de 29 minuten wilden gaan lopen. Na tussentijden van 8.41 op de 3 km en 14.30 op 5 km kreeg Bart het in de laatste 3 km wel zwaar en lukte het bij zijn eerste 10.000 m op de baan net niet om gelijk onder de 29 minuten te eindigen. Met het behalen van deze limiet kon Bart zich vervolgens goed voorbereiden op zijn VWO examen, om zich daarna via de kortere afstanden te gaan voorbereiden op het WJK. Wij wensen Bart heel veel succes hierbij!

Bart van Nunen poseert trots bij het elektronische bord met zijn zojuist gerealiseerde recordtijd. (foto Addy Ruiter)

De vrijdag hierna, op 4 april, was de beurt aan **Jip Vastenburg**. Zoals wij u in de vorige Vriendenband al berichtten, wilde zij in Stanford, Californië, de limiet voor de EK in Zurich op de 10.000 m lopen. Om zich goed voor te kunnen bereiden heeft zij, na bemiddeling vanuit de Vrienden, contact opgenomen met Ray van Asten, die op ongeveer

drie uur reisafstand van Stanford woont. Dit heeft er inderdaad toe geleid dat zij, met haar coach Johan Voogd, een week bij Ray en zijn vrouw heeft vertoeft. Zij zijn door Ray en Dorothy allerhartelijkst ontvangen en uitstekend verzorgd. Jip en Johan hebben deze gastvrijheid buitengewoon gewaardeerd!

Boven: Jip temidden van Leo en Peggy de Winter (links) en Ray en Dorothy van Asten (rechts); **onder:** Jip bereidt zich voor op haar 10.000 m in de 'achtertuin' van Ray van Asten. (foto's Johan Voogd)

loopster, die dit jaar voor het eerst door ons wordt ondersteund. Zij ging op trainingsstage in Zuid-Frankrijk en schrijft het volgende verslag:

"Wat spannend! Voor het eerst op trainingsstage! Dankzij het Vrienden Jeugdfonds. We hebben er lang naar uitgekeken en dan is het plotseling zo ver. Op 5 april begon de reis

Op 4 april was het dus zover: de wedstrijd waar het allemaal om te doen was. Met Ray als supporter aan de zijlijn, vergezeld door, hoe leuk, ook Leo de Winter en hun beider echtgenotes, liep Jip een geweldige race: zij won de wedstrijd in 32.11.90, waar de Atletiekunie-eis 32.15.00 bedraagt. Deze tijd betekent meteen de vierde tijd aller tijden voor een Nederlandse. Alleen Lornah Kiplagat, Hilda Kibet en Christine Toonstra waren ooit sneller.

Op Twitter reageerde Jip als volgt:

'Woooooeeeehh 32.11.90 in Stanford!!! Op naar Zürich. Tevens de wedstrijd gewonnen, wat een super ervaring!'

Jip kan zich nu in alle rust voorbereiden op de EK, komende augustus in Zurich. Heel veel succes hierbij Jip, en we leven met je mee straks!

► Verslag Inge Drost

Inge Drost is een talentvolle meerkampster en horden-

naar Côte D'Azur, Frankrijk. Een mix van twee verenigingen, Ilion o.l.v. Remco van Veldhuizen en Daventria o.l.v. Michel Knobbe.

De wekker ging om 3 uur 's nachts en het vliegtuig vertrok om kwart voor zeven. Op het vliegveld in Frankrijk aangekomen stonden Laurien Hoos en Rudy Bourguignon, onze gastvrouw en -heer van Azur Training Camps, ons al op te wachten. We overnachtten in een bungalowpark en zaten in 5 verschillende huisjes, 2 personen per huisje.

Inge Drost (midden) in actie tijdens de WK voor B-junioren 2013 in Donetsk. (foto beschikbaar gesteld door Inge Drost)

De eerste dag gingen we 'onze' atletiekbaan voor de komende tien dagen in Mandelieu bekijken. De baan was 5 min. fietsen en lag er mooi bij! Helaas ben ik geblesseerd aan mijn onderrug en kan ik niet trainen volgens de 'normale' schema's. Daarom heb ik alternatieve trainingen gedraaid. Die bestaan vooral uit de basis core-oefeningen en bepaalde krachtoefeningen. Ook mocht ik op de crosstrainer en gaan powerwalken van de sportarts, Petra Groeneboom. Als ik geen reactie kreeg van het powerwalken, mocht ik weer rustig beginnen met dribbelen. Na powerwalken op het strand, de baan en een atletiekbaan in D'Antibes (die zelfs een groot standbeeld op de tribune had) was het dribbelen sinds 5 maanden een feit! Mede door het lekkere zonnetje en 25 graden Celcius, voelde dat ontzettend goed! Na 7 min. fietsen sta je voor de sportschool, daar ben ik drie keer geweest. Daar heb ik voor het eerst de crosstrainer uitgeprobeerd en daar word je goed moe van! In het midden van de stage hadden we een rustdag. Op een rustdag hoor je natuurlijk rust te houden, maar wij zijn met de 7 atleten naar de stad Cannes gegaan. Leuke winkeltjes gezien en lekker gegeten! Het was even spannend of we nog wel terug naar het bungalowpark kwamen, want de laatste bus was al vertrokken! Gelukkig ging de trein nog wel en hebben we een leuk avontuur beleefd. Het was heerlijk om 10 dagen lang alleen maar atletiek om je heen te hebben, met mijn herstel bezig te zijn en met alleen maar mensen om je heen die dezelfde passie delen. Dank je wel Vrienden Jeugdfonds!"

Graag gedaan Inge, wij hopen dat het gauw weer goed komt met je rug, zodat we je weer in goede doen aan het werk kunnen zien op de atletiekbanen!

Elly de Regt

Een atleet in de Fryske taal is een kamper

De journalist Asingh Walthaus heeft een rubriek in de Leeuwarder Courant (zie onderstaand kader), waarin hij zijn lezers vraagt om woorden die niet in het officiële Wurdboek staan en wel goed Nederlands zijn, om te zetten in een mooi Fries woord. Zo kwam begin april het woord “atleet” aan de orde. Nu ben ik als Brabantse Zaankanter en 40 jaar Fries de taal niet zo goed machtig, dat ik zelf daarvoor iets moois kon bedenken. Dat moet je ook niet willen als Hollander. Nee, daar hebben we onze echte Friese Vrienden voor. Dus maar eens even bellen met Henk Evers in Heerenveen. Henk vond het maar een knap lastige vraag. Dan maar eens informeren in Oudehorne, net zuidelijk van Bontebok, u weet wel, oost van 't Fean. Dan kom je uit bij Feico Jansma. Friezer kun je niet zijn! Hij vroeg bedenktijd en zou eens wat rondvragen in zijn vriendenkring. Ondertussen zat de oud-gemeenteambtenaar Renze van der Lei ook niet stil. Na een week kwam hij met het woord KAMPER, afgeleid van tienkamper, meerkamper, enz.

Het Friese woord hurdrinner viel af. Te eenzijdig, want alleen voor hardlopers. Na nog wat rondbellen namens de Vrienden en Erfgoed werd het Kamper.

De brief werd officieel door Atletiekunie en Erfgoed naar de heer Walthaus verzonden. Een week later stond de brief in zijn geheel in de krant, zie onderstaand bericht. Misschien een volgende keer het Limburgse woord voor atleet. Iets voor Servee Wijsen en Peter Geelen?

Chris Konings

Nijfryskwurdboek

Het Nij Frysk Wurdboek (nFW) zoekt, met hulp van lezers, eens in de twee weken naar een betere vertaling voor een leenwoord. Vandaag: **Atleet**.

Het nijFryskwurdboek begint te leven. We vroegen een goede Friese vertaling van het woord atleet, dat Griekse wortels heeft. Er kwam een officiële brief van de Stichting Atletiek Erfgoed: „De stichting heeft in samenwerking met de oudatletenvereniging Vrienden van de KNAU een poging gedaan om een goed Frysk wurd te benoemen voor het Nederlandse woord atleet. Verschillende Friese oud-atleten hebben ons daarbij geholpen. De heer Renze van der Lei uit Drachten kwam met een reeds bestaand Fries woord, waarbij de vlag de lading volledig dekt. Een atleet in het Fries is een kamper. In dit verband kan de link gelegd worden naar de gangbare benamingen als meerkamper en tienkamper of zevenkampster. Een kamper kan ook verwijzen naar een vechter (kampvechter), maar het kan ook een sportman zijn die tot het uiterste gaat.”

Kamper. Geen gekke suggestie.

Jellie van Dijk uit Leeuwarden komt met oereftigsportminske. Want, legt ze uit, atletiek is de moeder van alle sporten. Dat is waar, maar voor Friese sportverslaggevers wordt dit misschien een tongenbreker.